

[Oluf Pedersen.]

ningens interesse er lige så stor for at bibeholde en lavere hvedemelspris, og at de politiske tidligere afgørelser ikke til stadighed skal have indflydelse på befolkningens almindelige forbrugspriser på det daglige brød.“

Jeg forstår ikke, hvorfor man uden videre tilsidesætter disse skrivelser fra folk, som man skulle mene var sagkyndige. Man har dog fået disse henvendelser, og der anføres heller ingen argumenter imod dem. Jeg kan også tilføje, at den landbrugsministeren meget nærstående person, som jeg omtalte i går, selv har sagt, at det er de samme folk, der spiser hvedebrød og rugbrød. Hvis man vil prøve på at gå ud fra de priser, som man regner med i den nye kornlov, og det ikke går så godt, at den bliver helt overflødig, kan man regne med, at hver familie her i landet skal udrede en udgift på ca. 16 kr. gennem afgiften på forbrug af hvedemel, og så får den samme familie 16 kr. minus omkostningerne i tilskud, når de spiser rugbrød. Jeg synes, det er da bare at gøre det hele vanskeligere, og jeg synes ikke, at rigsdagen bør gennemføre den slags love. Jeg synes ikke, det er det, vi får løn for at lave. Der er kun een eneste begrundelse, som jeg kan se for denne lov, den samme begrundelse, som der blev givet i går for gennemførelsen af bemyndigelsen vedrørende øget hugst i skovene, nemlig den begrundelse, at den er et led i et forlig, men det synes jeg ikke er en tilstrækkelig saglig begrundelse for at gennemføre den. Jeg vil fraråde det. Jeg synes, det er beklageligt, at man laver den slags bestemmelser. Man kan jo sagtens lave statstilskud på den måde, at man tager afgifter af den ene vare og giver tilskud til den anden, i stedet for at overlade til befolkningen selv, om den vil spise rugbrød eller hvedebrød. Rugen er jo ikke billigere end hveden; det er ikke økonomisk fordelagtigt for landet, heller ikke økonomisk fordelagtigt for befolkningen, og hvad skal vi så have den bestemmelse for?

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg kan henholde mig til de bemærkninger, der blev fremsat af udvalgets ordfører, og anbefale forslaget, som her er til behandling, med den foreslåede ændring, som er tiltrådt af ministeren. Men jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til forslaget.

For det første må jeg sige, at jeg anser det for vigtigt, at vi fremdeles holder priserne på de to vigtige livsfor nødenheder for befolkningen, rugbrødet og mælken, nede.

Det er af fundamental betydning for befolkningens ernæring, at disse to hovedgrundelementer i ernæringen stadig kan fremskaffes til priser, som er rimelige, for rugbrødets vedkommende til priser, der svarer til prisen før 1940, for mælkens vedkommende til priser, der ligger betydeligt under dagsprisen. Der er jo stadigvæk en hel del mennesker i dette land, som ikke får en indtægtsstigning, der kan støtte dem under den voldsomme prisstigningsbølge, der går over landet, mennesker, som sidder i meget små kår, som lever under meget nøjsomme og beskedne vilkår, og for disse mennesker er det af betydning, at disse vigtige ting i hverdagens ernæring, rugbrødet og mælken, stadig er til at skaffe til meget rimelige priser. Man kan naturligvis diskutere, om 12 kr. for en tønde rug i øjeblikket er rimelig, når rugen koster det 5-dobbelte, men jeg tror alligevel, at det under de foreliggende omstændigheder er fornuftigt, at man vedvarende bevarer det prisforhold, der gælder for disse to næringsmidler.

Men iøvrigt ville jeg opfordre den højtærede landbrugsminister til at være meget opmærksom på, at der ikke sker misbrug af disse foranstaltninger på den måde, at brødet, der bliver billigt ved statstilskud, benyttes til opfodring. Nu siger det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at dette sker i meget stor udstrækning. Jeg vil opfordre det ærede medlem til her at møde med konkrete beviser for, at det sker. Disse almindelige udtalelser om, at de ting, rigsdagen vedtager, overtrædes af befolkningen — og det ærede medlem står nærmest og lefter for det, som om det er noget naturligt, at det sker —, gør det efterhånden nødvendigt, at de, der fra denne talerstol gør sig til talsmænd for lignende standpunkter som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, der tolererer den slags og siger, at bestemmelserne ikke kan overholdes, og at overtrædelser sker i meget stor udstrækning, fører et bevis for deres påstande. Under de drøftelser, der tidligere har været ført i ministeriet om disse spørgsmål, har der ikke på grundlag af de statistiske oplysninger, der foreligger, kunnet dokumenteres opfodring af rug- eller hvedemel i en udstrækning af nogen betydning. Men under alle omstændigheder: der er en fristelse til at overtræde denne lovs bestemmelser, og derfor synes jeg, at vi enigt fra rigsdagens side skal sige til befolkningen, at det er moralsk forkasteligt, hvis man benytter sig af den adgang, som her er tilstede, til at undergrave en foranstalt-